

mens den disciplinære myndighed i alle andre tilfælde udøves af justitsministeren. Med bestemmelsen i udkastets § 1 a, stk. 1, nr. 4, gøres klageretten kompetent til at udøve disciplinærmyndighed over for fuldmægtige, midlertidigt beskikkede dommere m.v., således at justitsministeren ikke længere kan træffe afgørelse i disse sager.

Som nr. 5 indføjes der en ny bestemmelse, hvorefter klageretten bliver kompetent i sager om fjernelse af fuldmægtige m.m. fra deres stilling. Klagerettens kompetence omfatter sager om uansøgt afsked samt sager om ændring af tjenestested mod den pågældendes vilje.

Der indføjes endvidere en ny bestemmelse i § 1 a, stk. 1, nr. 6, hvorved Den Særlige Klageret får kompetence til at træffe afgørelse om afsættelse af enkelte medlemmer af Domstolsstyrelsens bestyrelse. Der henvises i øvrigt herom til § 6, stk. 3, i forslaget til lov om Domstolsstyrelsen.

Til stk. 2-6

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 1 a, stk. 2, beskikkes Den Særlige Klagerets tre medlemmer efter indstilling fra henholdsvis Højesteret, landsretterne og Den Danske Dommerforening, således at der foreslås fire personer for hver af stillingerne. Justitsministeren beskikker medlemmerne blandt de indstillede. Tilsvarende beskikkes den advokat, der skal tiltræde retten i sager om genoptagelse af straffesager m.v., blandt fire personer, der indstilles af Advokatrådet, jf. § 1 a, stk. 3. Justitsministeren beskikker endvidere en første- og en andensuppleant for hvert medlem. Suppleanterne for dommerne og advokaten beskikkes blandt de personer, der er indstilles efter stk. 2 og 3.

Efter forslagene i Domstolsudvalgets betænkning skal de myndigheder og organisationer, der skal indstille medlemmer af henholdsvis Domstolsstyrelsens bestyrelse og Dommerudnævnelsesrådet, kun indstille én person til hvert af hvervne som medlem af henholdsvis bestyrelsen og rådet.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der også ved beskikkelse af medlemmer af Den Særlige Klageret fremover kun bør indstilles én person til hvert ledigt hverv.

Der foreslås derfor en ændret affattelse af retsplejelovens § 1 a, således at henholdsvis Højesteret, landsretterne, Den Danske Dommerforening og Advokatrådet hver kun skal indstille ét medlem samt én første- og én andensuppleant til hvert ledigt hverv ved Den Særlige Klageret.

Endvidere foreslås det i § 1 a, stk. 4, 3. pkt., at der skal gælde en 70-års aldersgrænse for advokat- og universitetslærermedlemmerne af klageretten.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.2. og 4.6.2.

Til nr. 2 og 4 (retsplejelovens § 3 og § 10)

Titlen »protokolsekretær«, der ikke længere benyttes i praksis, er udgået af bestemmelsen i § 3 (nr. 2). Ændringen skal ses i sammenhæng med ændringen af § 52, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Bestemmelserne i de gældende §§ 3 og 10 om, at der ansættes et antal fuldmægtige ved Højesteret, landsretterne og Sø- og Handelsretten, er ligeledes udgået som overflødige. Det samme gælder bestemmelserne om, at præsidenterne for Højesteret, landsretterne og Sø- og Handelsretten træffer bestemmelse om forretningernes fordeling, hvilket naturligt må gælde også uden en særlig lovhjæmmel.

Bestemmelserne er i øvrigt kun ændret sprogligt.

Til nr. 3 (retsplejelovens § 4, stk. 2)

I retsplejelovens § 4, stk. 2, angives antallet af dommere i de to landsretter. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at Østre Landsret ved dette lovforslag foreslås opnormeret med 2 faste landsdommerstillinger med henblik på, at landsretten kan varetage de opgaver, der er forbundet med en forøgelse af antallet af konstituerede dommere. Der henvises herom i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.5.

Med hjemmel i tekstanmærkning nr. 53 a, stk. 1, til finansloven for 1998 er der blevet oprettet yderligere to landsdommerstillinger i Vestre Landsret. Det der derfor nødvendigt at ændre angivelsen af antallet af landsdommere i Vestre Landsret fra 36 til 38.

Østre Landsret består efter lovændringen af en præsident og 57 andre landsdommere, mens Vestre Landsret består af en præsident og 38 andre landsdommere.

Til nr. 5 (retsplejelovens § 11, stk. 1, 1. og 2. pkt. m.fl.)

Ved de foreslåede ændringer delegeres regelfastsættelseskompetencen på en række mindre og mere teknisk prægede områder fra justitsministeren til Domstolsstyrelsen.

Domstolsstyrelsen bemyndiges således til at fastsætte administrative regler vedrørende fastsættelse af tingsteder for landsretterne i nævningesager (§ 11, stk. 1, 1. og 2. pkt.), fastsættelse af tingsteder, afdelingskontorer og kontordagenes antal og kontortidens længde for byretterne (§ 19, stk. 1, stk. 2 og stk. 3, 1. og 2. pkt.), fastsættelse af tidspunktet for ordinær ret (§ 28, stk. 1), regler om stævningmænds erklæring til dommeren (§ 58, stk. 2, 2. pkt.), fastsættelse af regler for vederlag og rejsegodtgørelse for